

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/40/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117215273
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117215273.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému: K. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X, okres S., o zaplatenie 554,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17Csp/124/2017 - 77, zo dňa 14. novembra 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 554,70 eur v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet žalobcu vedený v Prima banke Slovensko, a.s., č. účtu N XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Súd návrh žalobcu vo zvyšku zamietla. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 554,70 eur a zaplatenia úroku vo výške 28 % ročne v zmysle VOP za nepovolené prečerpanie od XX.XX.XXXX až do zaplatenia, t.j. po internej účtovnej transakcii, ktorou žalobca debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet. s príslušenstvom.

3. Súd vo veci rozhodol podľa ust. § 297 písm. b) CSP, čiže bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000,00 eur.

4. Žalovaný sa napriek písomnej výzve súdu zo dňa 07.08.2017, ktorá mu bola doručená 17.09.2017, k doručenému žalobnému návrhu vrátane príloh v súdom uloženej lehote 15 dní nevyjadril. V konaní zostal nečinný, žalobcom tvrdené skutočnosti nerozporoval.

5. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. XXXXXXXXXXXX (ďalej Zmluva). Predmetom Zmluvy bolo zriadenie a vedenie bežného účtu pre žalovaného na dobu neurčitú, vydanie platobnej karty S. - S., s denným limitom 1000,00 eur. Zmluvu súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 Občianskeho zákonníka, ktorá sa riadi aj ustanoveniami § 708 a nasl. Obchodného zákonníka o bežnom účte.. Z predložených výpisov z účtu mal súd preukázané, že na účte sa žalovaný dostal do

nepovoleného debetu vo výške 554,70 eur. Súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP považoval nezaplatenie tejto sumy za nesporné a preto v tejto časti žalobe vyhovel.

6. Nárok žalobcu na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne z nepovoleného prečerpania od XX.XX.XXXX až do zaplatenia súd zamietol. Veriteľ prevodom na pohľadávkový účet banky navodil stav splatnosti dlhu, odkedy veriteľovi je možné priznať iba úrok z omeškania z dlžnej sumy. Dňa XX.XX.XXXX žalobca vykonal internú účtovnú transakciu a debetný zostatok na účte žalovaného previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 2 a § 255 ods. 1 CSP, žalovaný mal vo veci úspech, súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca voči výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol. Tým je zároveň dotknutý aj závislý výrok o trovách konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a žalobe vyhovel a aby žalobcovi priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalobca sa nestotožňuje s názorom súdu, že úrok patrí veriteľovi len do splatnosti dlhu. Súd nemal dôvod odchyliť sa od ustanovení Obchodného zákonníka § 502 ods. 1, § 503 ods. 3, v ich zmysle povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia peňažných prostriedkov a vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia si strany môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Pri omeškaní dlžníka s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok a jednak na úrok z omeškania (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka). Pokiaľ ide o aplikáciu § 506 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom, toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc (od počiatku), a naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Taktiež tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania. K uplatniteľnosti úrokov a úrokov z omeškania popri sebe poukazuje na rozhodovacia činnosť súdov napr. NS ČR v rozhodnutí č. k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.08.2014, rozhodnutie KS Žilina č. k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.01.2017.

10. Pokiaľ okresný súd v danom rozhodnutí poukázal na rozhodnutie NS SR 4 Obo 143/98, predmetné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a samotné konštatovanie NS SR, aké skutočnosti má súd prvej inštancie skúmať nemožno považovať za záväzný právny názor NS. Navyše konštatovanie súdu v znení „....dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania.“ je vytrhnuté z kontextu a nie je možné ho paušálne uplatňovať vo všetkých konaniach, v ktorých si veritelia uplatňujú svoje nároky z poskytnutých peňažných prostriedkov. Uvedené konštatovanie NS je len súčasťou inštrukcie pre súd prvej inštancie, ktorému NS vec vrátil, ako má v danej veci postupovať. A pokiaľ okresný súd odkazuje na uznesenie ÚS SR IV. ÚS 476/2012 s tým, že má ísť o rozhodnutie potvrdzujúce právny názor súdu na úroky po zosplatnení, z petitu rozhodnutia ÚS je zrejmé, že Ústavný súd sa nielenže nevyjadril k meritu odvolania, t.j. k úrokom po zosplatnení, ale tak ani nemohol urobiť.

11. Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu nebolo podané.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku a v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje. Rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vecne správne a odvolací súd ho potvrdil. Odvolací súd námietky žalovaného uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné.

15. Vo vzťahu k odvolaním napadnutej časti rozsudku okresného súdu žalobcom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s názorom okresného súdu, že dohodnuté zmluvné podmienky s poskytnutých peňažných prostriedkov (úveru) patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Tak ako uviedol súd prvej inštancie, po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Tento názor okresného súdu je prijatý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky. Okresný súd v tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 a uznesenie NS SR sp.zn. 4Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.09.2012, ktoré je založené na výklade záveru, že je ústavne akceptovateľné, že po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, a nie už úrokov z úveru. Námietky žalobcu vznesené vo vzťahu k týmto rozhodnutiam nie sú opodstatnené a pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na opačný prístup Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/12/2017, ide o názor odlišný, ktorý nekorešponduje s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, tak ako to predpokladá Čl. 2 ods. 2 CSP.

16. Odvolací súd tiež poukazuje na závery odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR publikované pod R59/1998, z ktorého taktiež vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z omeškania.

17. Odvolací súd dodáva. Jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičených peňažných prostriedkov (§ 563 Občianskeho zákonníka), avšak navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením. S protiprávnym stavom sa spájajú sankcie, pretože spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením zosplatnenej sumy. S protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Pokiaľ existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylna od zákona, čo zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prípadne ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády 87/1990 Z. z.

18. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu v odvolaní ohľadom aplikácie ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka odvolací súd uvádza, že v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Obchodný zákonník upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. Expressis verbis úpravu obsahuje tiež tretia veta § 503 citovaného prvého odseku, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Citované ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa iný výklad. Navyiac ust. § 503 ods. 3, upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, pretože citované ustanovenie upravuje iba splatnosť úrokov v prípade predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka a Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanoveniach § 503 ods. 1, 2, ktoré veliteľa oprávňujú na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia.

19. Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v zamietavej časti, ktorá bola napadnutá odvolaním žalobcu považuje za vecne správny, a preto v tomto rozsahu rozsudok okresného súdu potvrdil, spolu s naväzujúcim výrokom rozsudku okresného súdu o trovách konania.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto by žalovanému patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o

výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

21. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senát 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).